

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 12CoP/130/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3821201778
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:3821201778.5

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a Mgr. Petra Straku, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: I. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov - matky: Q.. U.. K. T., U.., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXXXX/X, O. - K. Q., prechodne O. XXXX/X C, O. - W. Q., t.č. Q. XX/X, XXX XX O., zastúpená splnomocnenou zástupkyňou: JUDr. Martina Mrázová, advokátka so sídlom B. XX, XXX XX O. - mestská časť W. Q. a otca: E. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. S. XXX/XX, XXX XX B., zastúpeného splnomocnenou zástupkyňou: Mgr. et Mgr. Lívia Šouc Kost'ová, advokátka so sídlom V. P. 5, XXX XX G. K. Z., za účasti Krajského prokurátora v Trenčíne, Legionárska 7185/5, 912 50 Trenčín, o zmenu úpravy styku otca s maloletou, o zákaz styku otca s maloletou, o návrhu na udelenie súhlasu so zmenou bydliska maloletej, s presťahovaním maloletej a s umiestnením maloletej do predškolského zariadenia, o zvýšenie výživného, v štádiu konania o rozhodovaní o poriadkovej pokute, o odvolaní matky dieťaťa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza č. k. 18P/43/2022-254 zo dňa 13. septembra 2023, takto

rozhodol:

odvolanie matky dieťaťa o d m i e t a .

Návrhy matky dieťaťa na vyslovenie prípustnosti odvolania a na odklad vykonateľnosti uznesenia okresného súdu zamietá.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prievidza ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „okresný súd“) uznesením č. k. 18P/43/2022-254 zo dňa 13.09.2023 uložil poriadkovú pokutu vo výške 500,- eur matke: Q.. U.. K. T., U.., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXXXX/X, O. - K. Q., prechodne O. XXXX/X C, O. - W. Q., t.č. Q. XX/X, XXX XX O..

1.1 Rozhodnutie odôvodnil tým, že na súde prebieha konanie týkajúce sa úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej. Na vyriešenie sporných otázok súd uznesením č. k. 18P/16/2021-197 zo dňa 06.08.2021 nariadil znalecké dokazovanie a účastníkom konania uložil povinnosť poskytnúť znalcovi potrebné informácie a súčinnosť, predovšetkým za účelom vykonania znaleckého dokazovania dostaviť sa na predvolanie znalca. Pre riadne splnenie znaleckej úlohy bolo potrebné, aby ustanovený znalec vyšetril maloletú a oboch rodičov. Matka maloletej sa na predvolanie znalkyne nedostavila v ustanovený deň 06.07.2023, čím oddialila podanie znaleckého posudku a sťažila ďalší postup konania. O povinnosti dostaviť sa na uvedený termín bola táto výslovne upovedomená prípisom súdu z 20.06.2023, ktorý bol advokátke matky doručený dňa 23.06.2023, pričom bola upozornená aj na možnosť uloženia poriadkovej pokuty. Nakoľko svojim konaním matka maloletej vážne sťažila postup konania, súd jej podľa § 2 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) v spojení s § 102 ods. 1 písm. a/ a § 102 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) uložil poriadkovú pokutu a to s prihliadnutím k závažnosti konania v maximálnej prípustnej výške 500,- eur.

2. Proti uzneseniu okresného súdu podala matka dieťaťa prostredníctvom splnomocneného zástupcu podaním zo dňa 19.09.2023 1. návrh na vyslovenie prípustnosti podaného odvolania proti Uzneseniu

Prievidza o uložení poriadkovej pokuty, 2. návrh na odklad vykonateľnosti Uznesenia Prievidza o uložení poriadkovej pokuty vydanom v konaní pod č. k. 18P/43/2022-254 zo dňa 13.09.2023 a 3. odvolanie proti Uzneseniu Prievidza o uložení poriadkovej pokuty vydanom v konaní pod č. k. 18P/43/2022-254 zo dňa 13.09.2023, doručené dňa 14.09.2023.

2.1 Vytýkala súdu, že pochybil, ak a) pred vydaním uznesenia o uložení poriadkovej pokuty sa riadne neoboznámil so skutkovým stavom, ktorého zistenie je nevyhnutne potrebné na to, aby bol vyvodený správny právny záver zakladajúci nepochybné konštatovanie nejakého porušenia alebo opomenutia konania zo strany povinnej osoby, ktoré by zakladalo postup donucovacích prostriedkov zo strany súdu v podobe ukladania poriadkovej pokuty, b) pred vydaním rozhodnutia o uložení poriadkovej pokuty ju nevyzval na doloženie podkladov jej neprítomnosti na nariadenom úkone znalkyne, čím pochybil. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto ona ako povinná osoba aj napriek nemožnosti podať odvolanie pre jeho neprípustnosť považuje postup súdu prvej inštancie za nezákonný a zakladá porušenie ústavných práv na nestranný a nezávislý proces, pričom úkon súdu považuje za šikanózne konanie voči jej osobe, čím zakladá dôvodný záver o zaujatosti konajúcej sudkyne prejednávajúcej v rámci rozvrhu práce tohto súdu vyššie uvedené konania (spojené konania) o zásadných otázkach maloletej, a teda okrem dôvodnosti prípustnosti odvolania apeluje aj na obsah spisu, vykonané podania zakladajúce dôvodný záver o vylúčení sudkyne z predmetného konania pre zaujatosť voči jednému z účastníkov konania v tomto prípade na jej strane. Vyššie uvedené námietky uplatňuje ona ako matka aj ako zákonný zástupca za maloletú. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj doložené listinné dôkazy preukazujúce, že na strane povinnej osoby/matky nedošlo k žiadnemu pochybeniu, porušeniu povinnosti alebo opomenutia konania, či svojvôle, preto žiadala o vyslovenie prípustnosti ňou podaného odvolania z dôvodu nezákonnosti zo strany súdu prvej inštancie pri vydaní uznesenia zo dňa 13.09.2023. Žiadala preto odvolací súd o vyslovenie prípustnosti podaného odvolania proti Uzneseniu Prievidza o uložení poriadkovej pokuty vydanom v konaní pod č. k. 18P/43/2022-254 zo dňa 13.09.2023, doručené dňa 14.09.2023 a následne podáva odvolanie proti predmetnému uzneseniu.

2.2 V bode označenom I. považovala vydané uznesenie súdom prvej inštancie za nesprávne, nepreskúmateľné a nedostatočne ako aj nelogicky odôvodnené. Mala za to, že súd prvej inštancie pred vydaním rozhodnutia o uložení poriadkovej pokuty, ktorá má byť donucovacím prostriedkom splnenia nejakej povinnosti mal sa najskôr zaoberať výzvou, ktorá by obsahovala požiadavku na uvedenie dôvodov neúčasti na nariadenom znaleckom dokazovaní, čo však nevykonala/nezaoberala sa a zrejme sa ani nezaujímal o jej názor, čím pochybil a postupoval v rozpore so zákonom. Nesprávnosť a nepreskúmateľnosť videla v tom, že z odôvodnenia vydaného uznesenia súd jasne a výstižne nevysvetlil ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil. Inak by zistil, že na jej strane boli dané objektívne ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa nemohla nariadeného termínu zúčastniť, pričom tieto skutočnosti riadne a včas komunikovala s ustanovenou znalkyňou, doložila ňou požadované podklady, doklady, listiny a preukázala potrebu aktívnej účasti na podujatí, ktorá je nevyhnutná pre získanie certifikátu a zvýšenia kvalifikácie z hľadiska jej dosahovania príjmov, teda ide o nevyhnutnú aktivitu potrebnú pre ňu ako matku ako aj dcéru. Z dôvodu že: a) matka doručila znalkyni dňa 04.07.2023 správu/informáciu, že v danom termíne nariadeného úkonu zo strany znalkyne sa bude z pracovných dôvodov nachádzať mimo územia SR, pričom ide o aktivitu, ktorá jej zvyšuje pracovnú kvalifikáciu a zlepšuje jej postavenie na trhu práce je spojená so získaním certifikátu, b) na dotaz znalkyne doručila riadne a včas podklady preukazujúce jej účasť zaslaním programu objednávky ako aj ďalších skutočností, z ktorých obsahu vyplýva, že ide o pracovnú aktivitu v odbore, ktorý ona vykonáva za účelom zvýšenia kvalifikácie, c) znalkyňa teda mala riadne a včas pred daným termínom doručené dôkazy/listiny, podklady zakladajúce ospravedlniteľný dôvod na jej strane, z ktorých obsahu vyplývalo, že sa daného úkonu v ustanovenom termíne nemôže zúčastniť, d) na jej strane išlo teda o ospravedlniteľný dôvod, o ktorom vopred upovedomila znalkyňu. Matka dieťaťa preto vytýkala súdu, že ju nevyzval pred vydaním uznesenia o uložení poriadkovej pokuty, aby preukázala/doložila svoju neúčasť ospravedlniteľnými dôvodmi, čím pochybil, nakoľko jej odňal možnosť konať pred súdom a pristúpil ku sankcii ako donucovaciemu prostriedku bez možnosti vyjadrenia sa k tomu z jej strany. Zároveň uviedla, že z výrokovej časti vydaného uznesenia by mali vyplývať skutočnosti a) identifikovanie/vymedzenie skutkovej povinnosti, ktorú ona mala údajne porušiť. Absencia tejto podstatnej náležitosti vo výrokovej časti uloženej pokuty teda za čo sa pokuta ukladá spôsobuje stav, že predmetný výrok je nevykonateľný v rozpore so zákonom, neobsahuje stanovené náležitosti potrebné pre výrokovú časť (vymedzenie porušenia povinnosti), ktorá by mala zakladať uloženie pokuty v danej výške. Uznesenie súdu je preto podľa nej nezákonné a nie je možné ho ponechať bez možnosti nápravy zistených pochybení.

2.3 V bode označenom II. matka dieťaťa uviedla, že na takto vyššie uvedenom skutkovom základe preto pochybenie súdu I. inštancie je potrebné odstrániť a to vyslovením prípustnosti odvolania voči vydanému uzneseniu o uložení poriadkovej pokuty, ďalej prejednaním odvolania, a tiež vydaním rozhodnutia o podanom odvolaní a to z dôvodu jeho nezákonnosti.

2.4 V bode označenom III. preto žiadala, aby odvolací súd na základe splnenia dôvodov a predpokladov pre prejednanie odvolania aj napriek tomu, že voči uzneseniu odvolanie prípustné nie je, vydal uznesenie ktorým súd pripúšťa podanie odvolania povinnej osoby/matky voči Uzneseniu Prievidza o uložení poriadkovej pokuty vydanom v konaní pod č. k. 18P/43/2022-254 zo dňa 13.09.2023, doručené dňa 14.09.2023.

2.5 V bode IV. označenom Odvolanie vo veci samej sa odvolávala na ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, h/ CSP. V súvislosti s ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP uviedla, že porušenie práva na spravodlivý proces videla v tom, že súd I. inštancie vydal rozhodnutie, ktorým ju zaviazal na peňažné plnenie, pričom voči tomuto rozhodnutiu/opatrenie nie je prípustné odvolanie. Poukazujúc na ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP uviedla, že vada konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa nej spočíva v tom, že súd I. inštancie bol povinný zadovážiť si/ zabezpečiť si pred vydaním rozhodnutia jej vyjadrenie, ak tak neučinil, pochybil, pričom dospel k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci a to vydaním uznesenia o uložení poriadkovej pokuty vo výške 500,- eur, pričom ona žiadne pochybenia nevykonala, neopomenula splnenie povinnosti, naopak doložila/doručila osobe, ktorá mala vykonať znalecký úkon všetky potrebné listiny/doklady preukazujúce potrebu jej osobnej účasti na pracovnej ceste mimo územia SR, kolidovala s termínom nariadeného úkonu. Odvolávajúc sa na ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP matka dieťaťa uviedla, že dôkazy, ktoré uvádza súd v odôvodnení na podporu svojho postupu, ktorý je však nezákonný celom rozsahu, nesmerujú k vydaniu uznesenia o uložení poriadkovej pokuty. Napokon poukázala na ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP týkajúce sa nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.6 V bode V. označenom ako „Návrh na odklad vykonateľnosti uznesenia Prievidza o uložení poriadkovej pokuty vydanom v konaní č. k. 18P/43/2022-254 zo dňa 13.09.2023“ matka dieťaťa uviedla, že z dôvodu, že dňa 14.09.2023 bolo jej právnej zástupkyňi doručené vydané uznesenie o uložení poriadkovej pokuty, voči ktorému nie je prípustné odvolanie nadobúda toto právoplatnosť a vykonateľnosť dňom jeho prevzatia. Na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia je možné viesť exekučné konanie k čomu zrejme bude smerovať úkon súdu pre účely vymáhania takto uloženej poriadkovej pokuty, ktorá je nezákonná v celom rozsahu na právnych a skutkových dôvodoch, ktoré sú obsahom tohto podania, preto bolo potrebné podať návrh na odklad vykonateľnosti pred rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej. Na jej strane ako odvolateľa z dôvodu prípadného vedeného exekučného konania dôjde k nezvratnému procesu speňažovania jej majetku. Po vykonaní exekúcie až do rozhodnutia o jej návrhu na prípustnosť odvolania, následne odvolania samotného, preto môžu byť jej práva ohrozené výkonom rozhodnutia/exekúciou a nastane nezvratný proces vymáhania nezákonne priznaného nároku v tomto konaní. Z dôvodu, že sú naplnené všetky podmienky a predpoklady pre dôvodnosť odkladu vykonateľnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie žiadala, aby odvolací súd zároveň s vyslovením prípustnosti odvolania odložil vykonateľnosť uznesenia až do rozhodnutia odvolacieho súdu o podanom odvolaní.

3. Predtým než začne odvolací súd na základe podaného odvolania konať vo veci samej, tak musí skúmať, či odvolanie spĺňa všetky podmienky prípustnosti odvolania požadované zákonom t.j. či je podané v lehote, oprávnenou osobou, či smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné a či má všetky predpísané náležitosti.

4. V danej veci matka dieťaťa smerovala opravný prostriedok proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým jej súd uložil poriadkovú pokutu.

5. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Podľa § 102 ods. 1 CSP súd môže uložiť poriadkovú pokutu tomu, kto sťažuje postup konania najmä tým, že a) nesplní povinnosť uloženú súdom a svoju nečinnosť v konaní neospravedlní včas a vážnym okolnosťami, b) sa nedostaví na súd, hoci naň bol riadne a včas predvolaný a svoju neprítomnosť neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami, c) neuposlúchne príkaz súdu, d) ruší poriadok alebo dôstojný priebeh pojednávania alebo e) urobí hrubo urážlivé podanie (ods. 1). Výšku poriadkovej pokuty určuje súd s prihliadnutím na povahu porušenej povinnosti; poriadkovú pokutu možno uložiť do 500,- eur (ods. 2). Súd môže pri opakovanom porušení povinnosti uložiť poriadkovú pokutu do 2.000,- eur (ods. 3).

7. Podľa § 355 CSP proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyklučuje a proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa. Uvedené ustanovenie je plne aplikovateľné aj v režime mimosporového konania, a to s poukazom na § 2 ods. 1 CMP.

8. Civilný sporový poriadok uvádza uznesenia, proti ktorým je prípustné odvolanie v ustanovení § 357.

9. Podľa § 357 CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o a) zastavení konania, b) odmietnutí podania vo veci samej, c) odmietnutí žaloby na obnovu konania, d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a § 335 ods. 1, f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávnosti okrem odôvodnenia, g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku, h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku, j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia, k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva, l) zabezpečení dôkazného prostriedku, m) nároku na náhradu trov konania, n) prerušenia konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164, o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

10. Účinnosťou CSP (od 01.07.2016) bola zmenená koncepcia prípustnosti odvolania proti uzneseniu. Proti tejto forme súdneho rozhodnutia vo svojej podstate odvolanie prípustné nie je.

11. Ustanovenie § 357 písm. a) až o) CSP ustanovuje, proti ktorým uzneseniam súdu prvej inštancie je odvolanie prípustné, čo znamená, že odvolanie sa pripúšťa iba voči tým uzneseniam, ktoré sú v zákone taxatívne vypočítané. Uznesenie o uložení poriadkovej pokuty medzi uznesenia, proti ktorým je odvolanie prípustné nepatrí.

12. Ustanovenie § 59 CMP rozširuje výpočet uznesení, proti ktorým je prípustné odvolanie, o uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým sa rozhodlo vo veci samej (pozri § 39), okrem uznesenia, ktorým súd poveril účastníka zvolaním valného zhromaždenia podľa § 304 písm. f) a proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zrušení rozhodnutia o dedičstve, ak sa dodatočne zistí, že poručiteľ žije, alebo ak bolo zrušené jeho vyhlásenie za mŕtveho.

13. Podľa § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

14. S poukazom na vyššie uvedené, mal Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP, 34 ods. 1 CSP, § 3 ods. 5 písm. a) CMP) za to, že matka dieťaťa napadla odvolaním uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým uložil matke dieťaťa poriadkovú pokutu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné. Nevyplyva to z taxatívneho výpočtu uvedeného v ust. § 357 CSP. Rovnako tak ani z ust. § 59 CMP, pretože sa ním nerozhodlo vo veci samej. S poukazom na ust. § 39 CMP sa vo veci samej, teda v merite veci rozhoduje zásadne formou rozsudku, pokiaľ zákon výslovne neustanovuje, že súd rozhoduje vo veci samej uznesením, o ktorý prípad v danej veci nejde. Odvolací súd preto odvolanie matky dieťaťa podľa § 386 písm. c) CSP odmietol, bez toho, aby sa zaoberal jeho vecnou stránkou a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP).

15. Matka dieťaťa bola v uznesení o uložení poriadkovej pokuty súdom prvej inštancie (vydaným sudcom) poučená o tom, že opravný prostriedok proti tomuto rozhodnutiu prípustný nie je (odvolanie sa vo všeobecnosti v prípade jeho prípustnosti podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia, proti ktorému smeruje). Odvolateľka bola poučená správne. Odvolací súd iba zdôrazňuje, že ani prípadné mylné poučenie súdu o tom, že odvolanie je prípustné by nezaložilo právo na jeho uplatnenie. V tejto súvislosti poukazuje na Sborník stanovisek, zpráv o rozhodovaní soudu a súdnych rozhodnutí NS ČSSR, ČSR a SSR 1970-1983, zv. IV. vydané NS ČSSR nákladem SEVT Praha, 1986, známy ako aj Z IV.

16. Matka dieťaťa v odvolaní navrhla, aby odvolací súd vyslovil prípustnosť podaného odvolania proti uzneseniu okresného súdu č. k. 18P/43/2022-254 zo dňa 13.09.2023 z dôvodu nezákonnosti pri vydaní uznesenia súdom nakoľko na jej strane nedošlo k žiadnemu pochybeniu, porušeniu povinnosti alebo opomenutia konania, či svojvoľe.

17. Podľa odvolacieho súdu zo žiadnych zákonných ustanovení nevyplyva jeho povinnosť o takomto návrhu rozhodovať.

18. Na tomto mieste poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III.ÚS 152/2017 z 28. februára 2017 podľa ktorého „Rozhodnutie o poriadkovej pokute je procesnou sankciou, ktorou je možné vynútiť si splnenie tých procesných povinností, ktoré napriek tomu, že došlo k ich účinnému uloženiu splnené neboli. Súčasne je rozhodnutie súdu o poriadkovom opatrení svojou povahou procesným rozhodnutím s procesnoprávnymi dôsledkami len pre určité štádium civilného sporového konania; nestáva sa samo o sebe predmetom konania, a nejde tak o rozhodnutie vo veci samej, ktoré by do práv a povinností strán sporu zasahovalo konečným spôsobom. Zmyslom využitia poriadkového opatrenia je zabezpečenie plynulosti postupu súdu v prebiehajúcim (existujúcom) súdnom konaní, nie jeho rozmnožovanie o ďalšie „konania“, ktoré navyše nemajú pre prejednávajúcu vec žiaden význam. Za týchto okolností možno pripustiť, že súčasná právna úprava vylučujúca prieskum rozhodnutí sankčného charakteru v inštančnom postupe je primeraná významu vylučovacieho rozhodnutia. Z ústavnoprávneho hľadiska súdne konanie nie je povinne dvojinstančné s výnimkou vecí trestných, u ktorých táto požiadavka vyplýva z článku 2 protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Jednoinštančné súdnictvo, najmä potom vo veciach objektívne bagateľného významu, teda nijako nevybočuje z ústavných medzí.

19. Matka dieťaťa navrhla v odvolaní aj odklad vykonateľnosti uznesenia okresného súdu.

20. Podľa ust. § 412 CSP súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

21. Uvedené ustanovenie dáva strane sporu možnosť podať návrh na odklad vykonateľnosti rozhodnutia, ale len v prípade, ak strana podala žalobu na obnovu konania.

22. Podľa § 444 ods. 1 CSP dovolací súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

23. Z uvedeného vyplýva, že Civilný sporový poriadok umožňuje podať návrh na odklad vykonateľnosti rozhodnutia v prípade dovolania.

24. Odvolací súd zdôrazňuje, že ide o jediné dva prípady, kedy je možné odložiť vykonateľnosť rozhodnutia v zmysle Civilného sporového poriadku. Žiaden z nich sa nevzťahuje na prejednávajúcu vec, nakoľko v danom prípade nebola podaná žaloba na obnovu konania, ani dovolanie (o ktorom návrhu by musel rozhodovať dovolací súd).

25. Z týchto dôvodov odvolací súd návrhy matky na vyslovenie prípustnosti odvolania a odklad vykonateľnosti uznesenia okresného súdu zamietol.

26. Napokon matka dieťaťa v odvolaní spochybňuje zaujatosť sudkyne považujúcu postup súdu v podobe uvádzaného vydaného úkonu za šikanózne konanie voči jej osobe.

27. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že zákon (§ 49 ods. 3 CSP) výslovne vylučuje, aby dôvodom na vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania sporu boli okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednanom spore. Postupom sa rozumejú procesné úkony sudcu vrátane rozhodnutí, a to aj vo veci samej. V postupe sudcu pri prejednávaní konkrétneho sporu sa prejavuje samotný výkon súdnictva, preto tieto okolnosti nemôžu byť samy osebe dôvodom zaujatosti sudcu. Vzhľadom na uvedené potom s poukazom na ust. 53 ods. 3 CSP súd na takúto námietku zaujatosti neprihliada a nie je povinnosťou súdu predložiť vec na rozhodnutie o námietke zaujatosti nadriadenému súdu. V tomto smere je potrebné odčítavať aj časť odôvodnenia uznesenia Najvyššieho súdu SR z 19. júla 2010, sp. zn. 1 Nc 20/2010, v ktorom tento súd uviedol, že meradlom pre hodnotenie objektivity sudcu nemôže byť subjektívne hľadisko účastníka konania, ktoré je spravidla motivované tým, že súd nekoná a nerozhoduje podľa jeho predstáv. Takéto hodnotenie správnosti súdneho konania, rozhodovania nepatrí účastníkovi konania a nemôže objektívne zakladať pochybnosti o nezaujatosti sudcu.

28. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).